

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **P. H.**
zastoupený advokátem Mgr. Bc. Jaroslavem Luxem
sídlem Poděbradova 1243/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: **Ing. M. D.**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2020, č. j. MSK 78523/2020,
ve věci společného povolení

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno společné povolení Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále jen „stavební úřad“) ze dne 16. 4. 2020, č. j. MUFO 11126/2020 (dále jen „společné povolení“), kterým stavební úřad schválil záměr „Rodinný dům „Bungalov 864“ včetně přípojek inženýrských sítí (vody, splaškové a dešťové kanalizace a domovní přípojky elektra), žumpy, vsakovacího objektů, zpevněných ploch a oplocení“ na pozemcích parc. č. XA, XB a XC v k. ú. X.
2. Žalobce (vlastník sousedního domu) předně uvedl, že žalovaný se řádně nevypořádal s námitkou, že průběh dešťové kanalizace vlastněné žalobcem, která vede od rodinného domu žalobce přes pozemek parc. č. XA, neodpovídá skutečnosti, neboť není řádně a detailně zaměřen. V důsledku nelze jednoznačně určit, zda bude záměrem dotčeno vlastnické právo žalobce nebo možnost budoucí opravy, údržby či rekonstrukce této kanalizace. Žalovaný v rozporu se zásadou materiální pravdy zjistil skutkový stav nedostatečně, neboť vycházel pouze z orientačního zaměření v koordinačním výkrese a z tvrzení osoby zúčastněné jako stavebníka. Žalovaný se náležitě nevypořádal s navrženým důkazem - vyjádřením osoby zúčastněné z civilního soudního řízení, kde zúčastněná osoba, na rozdíl od správního řízení, uvedla, že není patrné, kde se dešťová kanalizace na jejím pozemku nachází. Dále žalobce namítl, že žalovaný v rozporu s § 94n odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), rozhodl mimo svoji kompetenci, že k předmětnému pozemku není zřízeno věcné břemeno a odmítl vzít v potaz, že věcné břemeno mohl vzniknout i vydržením. Stejně pochybení se žalovaný dopustil i ve vztahu k pozemku parc. č. XA, když žalobce se u orgánu veřejné moci domáhá rovněž svých nároků vyplývajících z předkupního práva. Žalovaný pochybil při posouzení povahy účastenství žalobce dle § 94k písm. e) stavebního zákona, když v řízení nebylo zkoumáno jeho možné účastenství dle § 94k písm. d) stavebního zákona. Závěrem namítl žalobce, že žalovaný, přes obecné odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu, pouze velmi stručně konstatoval, že správní úřad v prvoinstančním řízení vypořádal všechny námitky a dále nezabýval jednotlivými námitkami uplatněnými žalobcem v rámci rozsáhlých vyjádření v odvolacím řízení.
3. Žalovaný ve vyjádření zopakoval argumentaci z napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný setrval na názoru, že projektová dokumentace i podmínky společného povolení dostatečně respektují stavbu dešťové kanalizace, což bylo žalobci v rámci vypořádání jeho námitek opakovaně sděleno. V budoucnu nebude stavbou znemožněna oprava ani údržba dešťové kanalizace. Další námitky žalobce směřující k nevypořádání odvolacích bodů považuje žalovaný za obecné a nedůvodné.
4. Osoba zúčastněná na řízení (stavebník) se k věci nevyjádřila.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správních spisů soud pro účely soudního řízení zjistil, že dne 3. 6. 2019 podala zúčastněná osoba žádost o vydání společného povolení pro předmětnou stavbu. Po zahájení společného územního a stavebního řízení podal žalobce dne 5. 10. 2019 písemné námitky. Stavební úřad zamítl všechny podané námitky, záměr schválil a vydal společné povolení, které obsahuje následující podmínky:

„11. Křížení potrubí (vnitřní vodovod, dešťová a splašková kanalizace) se stávající dešťovou kanalizací: nové potrubí bude umístěno pod stávající dešťovou kanalizací v chráničkách pod dešťovou kanalizací s přesahem 1m na každou stranu stávající dešťové kanalizace.

12. Po dobu výstavby bude zamezeno pojezdu těžké stavební techniky přes stávající dešťovou kanalizace, v případě nutnosti budou v místě pojezdu přes stávající kanalizace rozmístěny panely, aby nedošlo k přetížení samotné kanalizace.

13. V průběhu výstavby nesmí dojít k poškození stávající dešťové kanalizace, procházející pozemkem parc. č. XA v kat. ú. X.

(...)

15. Před zahájením stavby bude provedeno vytyčení prostorové polohy stavby odborně způsobilými osobami, Zároveň bude provedeno vytyčení všech podzemních sítí včetně stávající dešťové kanalizace a budou respektována ochranná pásma podzemních a nadzemních vedení. S výsledky vytyčení podzemních vedení budou prokazatelně seznámeni pracovníci, kteří budou provádět zemní práce.

16. Po vytyčení stavby rodinného domu oprávněnou osobou (před zahájením betonáže základů rodinného domu), bude v místě křížení stávající dešťové kanalizace s dešťovou kanalizací rodinného domu a vnitřního vodovodu provedeno obnažení této kanalizace a položení chráničky pod stávající dešťovou kanalizací pro tato potrubí. Před zasypáním těchto chrániček a před zahájením betonáže základů rodinného domu bude přizván pracovník stavebního úřadu za účelem provedení kontrolní prohlídky stavby provedené za účasti vlastníků předmětné dešťové kanalizace, při které bude zaprotokolována trasa a hloubka stávající dešťové kanalizace a její poloha vůči novostavbě rodinného domu. Betonování základů bude zahájeno po provedení kontrolní prohlídky stavby pracovníkem stavebního úřadu a jeho ověření, že stavba je polohově osazena na stavebním pozemku v souladu s ověřeným koordinačním situačním výkresem.“

7. Krajský soud předně uvádí, že kvalita a preciznost ve formulaci žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí soudu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 67/2011-108, a ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54). Ve správním soudnictví není soud oprávněn za žalobce vyhledávat či dovytvářet žalobní body. Pokud tedy žalobce své námitky vznáší toliko v obecné rovině, může na ně soud reagovat pouze srovnatelnou mírou konkrétnosti. Krajský soud k obecné námitce nedostatku odůvodnění ve správních rozhodnutích pouze obecně konstatuje, že stavební úřad na str. 8-13 společného povolení i žalovaný na str. 6-11 napadeného rozhodnutí se dle jeho názoru dostatečně vypořádali s námitkami žalobce. Pokud jde o vyjádření osoby zúčastněné ze dne 23. 12. 2019, stavební úřad se s tímto důkazem přezkoumatelně vypořádal na str. 13 společného povolení. Stavební úřad konstatoval, že stavební pozemek je zatravněn a skutečně na něm není patrný průběh kanalizace (což mělo být obsahem předmětného vyjádření), ale zároveň odkázal na vypořádání námitek č. 9, kde v souladu s podmínkou č. 16 společného povolení uvedl, že před zahájením stavby bude provedeno vytyčení trasy kanalizace, umístění chrániček, provedení sond v místě křížení potrubí a kontrolní prohlídka. Žalobní námitky směřující vůči nedostatku, resp. formě vypořádání námitek tak nejsou důvodné.

8. Krajský soud dále shledal nedůvodnou námitku žalobce stran porušení zásady materiální pravdy. K této námitce krajský soud odkazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 1 Azs 59/2008-53, ze kterého plyne, že: „(a)plikace zásady materiální pravdy zakotvené v § 3 správního řádu z roku 2004 (dále jen „správní řád“), podle něhož správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti,

je pochopitelně limitována určením rozsahu, v němž je zjišťování skutkového stavu nezbytné pro rozhodování správního orgánu v konkrétním případě. V tomto omezení se projevuje jiná zásada správního řízení, a to zásada procesní ekonomie. Pro vedení dokazování ve správním řízení to tedy znamená, že žadatel může navrhnout provedení určitých důkazů, správní orgán však takovými návrhy není vázán, provede však vždy důkazy, které jsou potřebné ke zjištění věci, jak ostatně výslovně uvádí ustanovení § 52 správního řádu.“ Krajský soud má jednak za to, že žalovaný i správní orgán v tomto konkrétním případě zjistili skutkový stav dostatečně, tj. v rozsahu nutném pro vydání společného povolení a zadruhé, že žalobce nepředložil žádné důkazy, kterými by zjištěný skutkový stav zpochybnil. Jinými slovy, žalobce ničím nezpochybnil údaje uvedené v ověřeném koordinačním situačním výkrese, který je součástí spisového materiálu a ze kterého vychází projektová dokumentace. Navíc je opětovně nutné zohlednit, že stavba bude dle podmínky č. 16 společného povolení přesně zaměřena před zahájením betonáže, přičemž musí být polohově osazena v souladu s ověřeným výkresem. Provedení exaktního geodetického zaměření průběhu kanalizace v průběhu stavebního řízení by bylo nadbytečné, k čemuž dospěl i žalovaný.

9. Dále žalobce namítl, že žalovaný rozhodl mimo svoji zákonnou působnost, když shledal, že na stavebním pozemku nevázne věcné břemeno žalobce, namísto aby řízení přerušil. Předně nelze pominout, že žalobce po celou dobu řízení jeho tvrzení o vydržení věcného břemene kanalizace nedoložil. Žalobce ani nedoložil, že by podal v této věci žalobu na určení jeho práva. Správní orgány tak nepochybily, když vycházely ze stavu uvedeném v katastru nemovitostí, kde na stavebním pozemku žádné věcné břemeno žalobce nevázne. Jak vyplývá z dlouhodobé a konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 31. 8. 2010, č. j. 8 As 7/2010-99 či rozsudek ze dne 14. 5. 2008, č. j. 1 As 46/2007-150): „Povinnost stavebního úřadu odkázat účastníka řízení na soud a řízení přerušit je dána jen v případě občanskoprávní námitky překračující pravomoc stavebního úřadu, která by současně v případě její oprávněnosti měla za následek nemožnost uskutečnění požadované stavby či jiného opatření.“ Podle názoru krajského soudu stavební úřad v rámci výše citovaných podmínek společného povolení přijal nadstandardní opatření, které zabraňuje negativnímu vlivu stavby na dešťovou kanalizaci a dostatečně zajišťují eventuální možnost její budoucí opravy, údržby či rekonstrukce. Betonování základů bude zahájeno až po provedení kontrolní prohlídky stavby pracovníkem stavebního úřadu a po ověření, že stavba je polohově osazena v souladu s ověřeným koordinačním výkresem, kde je dešťová kanalizace zakreslena v minimální vzdálenosti dvou metrů od rodinného domu. Nová vedení (vodovod, kanalizace), křížící stávající dešťovou kanalizaci, budou umístěna pod tuto kanalizaci v chráničkách. Za této situace je zřejmé, že ke zkrácení práv žalobce provozem stavby ani výstavbou nedojde, a to bez ohledu na funkčnost předmětné kanalizace či existence práva věcného břemene. V souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu tak nebylo povinností stavebního úřadu přerušit řízení, i kdyby žalobce své právo doložil, neboť by existence věcného břemene neměla vliv na možnost uskutečnění požadované stavby. K tomu odkazuje soud na odůvodnění námitky č. 1 společného povolení, se kterým se věcně ztotožnil.
10. Pokud se týče námitky existence předkupního práva, krajský soud konstatuje, že žalobce své tvrzení ničím nepodložil. Z protokolu stavebního úřadu ze dne 21. 10. 2019, sp. zn. MUFO_S 3072/2019, vyplynulo, že žalobce byl již před vydáním společného povolení vyzván k předložení dokladu o předkupním právu na pozemek parc. č. XA - LV nebo

žaloby ve věci. Žalobce v průběhu správního (ani soudního) řízení k této otázce nic nedoložil, jeho námitka tak zůstala pouze v rovině tvrzení a je nedůvodná.

11. Krajský soud závěrem neshledal důvodnou námitku stran posouzení účastenství, tedy že žalobce nebyl účastníkem dle § 94k písm. d), ale dle § 94k písm. e) stavebního zákona. Žalovaný na str. 8 napadeného rozhodnutí k této otázce uvedl, že účastníkům, stanoveným podle § 94k stavebního zákona, byla zachována všechna jejich procesní práva. Ze spisu i napadeného rozhodnutí plyne, že účastníci byli v průběhu řízení opakovaně poučeni o možnosti podat námitky, což žalobce také opakovaně učinil. Stejně byla žalobci zachována možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobce v rámci žalobních námitek neuvádí, zda byl kvalifikací účastenství jakkoli zkrácen na svých právech (např. nebyl řádně poučen o koncentrační lhůtě a nemohl včas uplatnit námitky či důkazy), přičemž z obsahu správního spisu vyplývá opačný závěr. Z tohoto důvodu soud shledal, že namítaná vada nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a dále se touto otázkou nezabýval.
12. Vzhledem k výše uvedeným okolnostem soud žalobu zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
13. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, podle obsahu spisu mu však nevznikly žádné náklady řízení nad běžnou úřední činností, soud rozhodl o náhradě nákladů řízení mezi účastníky tak, že žádnému z nich náhradu nákladů řízení nepřiznal.
14. Výrok o náhradě nákladů osoby zúčastněné je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud jí neuložil žádné povinnosti v řízení a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 14. září 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu